

نقش تهویه مطبوع در محیط زیست پایدار و معماری ایرانی

نرگس نوروزیان^۱، مهدی نوروزیان^۲ ()

^۱ عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی عمران و توسعه. پست الکترونیکی: norouzian_na@yahoo.com
^۲ کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک تبدیل انرژی. پست الکترونیکی: norouzian.mch@gmail.com

چکیده

حقایقی مانند رشد فزاینده جمعیت، ارتقای استانداردهای سطح زندگی، کاهش میزان ذخایر و منابع انرژی، گرمایش زمین، اثرات و آلودگی های ناشی از مصرف انرژی های تجدیدناپذیر در محیط، آینده نگری و سرانجام برنامه ریزی برای هر کشور و منطقه را ضروری می دارد. توسعه پایدار، تجدید نظر در شیوه های ساخت و ساز با توجه به طبیعت و محیط در میان همه اقوام ارزشمند بوده است. در این پژوهش نقش تهویه مطبوع در معماری سنتی ونوین وهمچنین اثر آن بر محیط زیست، با ذکر مواردی بررسی می شود. در بخش معماری سنتی عملکرد بادگیرها، سقف های گنبدی، سرداب هاو تهویه طبیعی و نقش آنها در خنک کردن ساختمان بررسی میشود. هرچند امروزه تاسیسات مکانیکی چون چیلر ها وبرج های خنک کن، کولرهای آبی وگازی نقشی انکارناپذیر در تهویه مطبوع ساختمان های امروزی دارند، اما استفاده از این سیستم ها در برخی جهات با محیط زیست سازگار نیست که در بخش بعدی به این موضوع پرداخته می شود.

واژه های کلیدی: تهویه مطبوع، محیط زیست، معماری پایدار، انرژی، تاسیسات مکانیکی